

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Bartholomæaus, Philippus, Mathias, quid per sanitatum virtutem
effecerint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Iudæa prouinciæ obtigerunt, aduersarium maximè habuit Hermogenem magum, qui Philetum discipulum suum ad eum confutandum misit, comitantibus eum Phariseis. Sed legatus iste ita à Iacobo confutatus est, vt ad Hermogenem rediens, hæc magnâ claraque voce, victus à veritate, dixerit: *Iacobum, Hermogenes, eum, qui se IESU CHRISTI & seruum & Apostolum esse confirmat scito abs te vinci superariq; non posse. Nam & cacodæmones, eius appellato nomine, ex hominum corporibus eici ac expelli; & cæcis pristinum oculorum aspectum restitui, & eos, qui elephantia infecti erant purgari vidimus, &c.* Hæc & plura Philetus Hermogeni retulit, à quo magicis artibus ita fixus est, vt penitus se loco mouere non posset. Quod vbi per puerum Iacobo significauit, *Apostolus factus certior, ei puero sudarium suum ad Philetum perferendum dedit, vt eo accepto hæc diceret: Dominus IESUS CHRISTVS erigit elisos compeditosq; soluit &c.* Philetus sudario accepto, cum verba illa pronuntiaffet, statim demonum fraudes, quibus victus tenebatur, soluta sunt. Quin & ipse paulò post Hermogenes à Dæmonum seruitute ad seruitutem Christi transiit, in se & discipulis suis vim bacilli S. Iacobi, contra Tartarum expertus. Ob hanc Hermogenis conuersionem Iudæi Iacobo infensi mortem procurarunt, ad quam ipsam tendens non desijt miraculosa sanitate, Christo animas lucrari. Cum enim Herodis iussu, ad locum in quo eum feriri oporteret, duceretur, paralyticum in via vidisse dicitur orantem vt securaret. Quod cum ipse Christi nomine fecisset. Iosias scriba, qui fanem eius ceruicibus iniecerat, eo extracto se ad illius pedes misit, magnis obtestans precibus, vt & sibi ignoscere, & se lauacro expiaret. Quod lauacro meliore modo impetrauit; nam sanguine suo ablutus, cum ipso Apostolo eodem martyrio potitus est.

Expulerat S. Bartholomæus, cum imperio, malum spiritum ex quodam homine, in quo illum præsentia sua, mirum in modum cruciatur. Fuit hoc continuo ad aures Polimij regis perlatum; qui mox filiam suam seu demone miserè obsessam ad eum misit, rogans, vt quemadmodum Eustium (hoc enim viro illi recens curato nomen erat) ab eo morbi genere liberasset ita & filia, quam chrysimam haberet, subueniret. Itaque virgo, regis filia, catenis vincta, vt

Zachar. Lip-
pel. 25. Iulij.

XI

Zachar. Lip-
pel. 35. Augu-
sti.

in Apostoli conspectum adducta est: iussit eam vinculis solui. Pernegarunt ministri, se facturos, quòd nemo ad eam accedere, nemo eam attingere auderet. Quos Apostolus primùm oburgans, monet deinde, ut miseram soluant, ac postera luce ad se introducant. Illi tandem dicto audientes ad virginem accedunt; solvunt: quo factò, demon ita expulsus, eiectusq; est, ut nunquam deinde eam agitauerit. Rex ne tanto accepto beneficio ingrati animi sceleri obnoxius videretur, confestim camelos auro, argento, gemmis, vestibusq; onustos ad Apostolum muneris loco misit; quæ Apostolus constanter reiecit, ac denuo ad regiam referri curavit. Insequenti verò luce regem ipsum adyt, & solus cum solo de humani generis redemptione per Christi in terras aduentum facta luculenter disseruit: Inde cuncta ferè Evangelij ac fidei nostra mysteria ei exposuit, & regem Polimium unà cum uxore & duobus liberis, & ingentem denique populi multitudinem aqua salvari expiauit. Quod Astyages regis frater, pontificum operâ ut intellexit, missa continuo militum manu, Apostolum ad se vincitum adduci præcepit, adductum fustibus cadi, & excoriari primùm, deinde securi ferri. Philippo Apostolo Asia obtigit. Quam quidem tanta virtute peragravit, ut innumerabilem hominum multitudinem Evangelio genuerit, ac salutaribus aquis expiatos, regni caelestis consortes effecerit. Et quidem cum mentes in scelere penitus obduratas, nulla verborum virtute emollire posset, facta admiranda adhibebat, prorsus ut omnia morborum genera solo verbo, vel sacra manus sua contactu fugaret, demonesq; ex obsessis corporibus, non sine ingenti astantium stupore expelleret. Hic rebus fidei pietatisq; fundamenta egregie collocabat, & aduersarios liuore & inuidia inflammatos confundebat; adeò, ut vel inuiti diuina virtutis testimonium Philippo præbere cogerentur. Idem Author tradit similia de Mathia. Nam cum in partitione Prouinciarum, Iudea ei nutu diuino obtigisset, multos partim doctrina, partim vita quam integerrimam agebat, partim miris iustitatisq; operibus, quæ in profugandis agrotorum morbis edebat, ad Christianam religionem fidemq; traduxit. Quod fecerunt ceteri Apostoli omnes.

Dedit autem hanc potestatem Christus non tantùm Apostolis, ut est apud Matthæum & Marcum, sed etiam septuaginta duobus discipulis, ut testatur Lucas, quo teste, reuersi sunt septuaginta duo cum gaudio, dicentes Domine, etiam damonia subiiciuntur nobis

Idem Zachar.
Lippel. 1.
Maij.

Idem. 24. Fe-
bruarij.

XII.

Matth. 10. 1.
Marc. 3. 15.
Luc. 10. 17.